

DRAMATIZĂRI POVEȘTI

GOGOAȘA

Personaje: autorul, baba, moșneagul, gogoșa, iepurele, lupul, ursul, vulpea

Materiale didactice: (a) medalioane/măști ale personajelor; (b) marionete sau figurine: o casă, o babă, un moșneag, o gogoșă, un iepure, un lup, un urs, o vulpe, niște copaci.

Varianta pentru montare: În scenă sunt 2 scaune, amplasate cu fața la spectator, la depărtare semnificativă între ele. Baba și moșneagul sunt așezați pe scaune chiar din momentul în care începe acțiunea. Sunetele care redau atmosfera unui sat: lătratul unui câine, cântatul cocoșului (ceea ce ne spune că este dimineața în zori), alte sunete care reproduc animalele, în ansamblu aducem ideea unei gospodării rurale. Aceste sunete pot fi înregistrate pe bandă, sau pot fi emise chiar de copii în culise, fapt care îi motivează să fie implicați de la bun început în spectacol și să-și demonstreze aptitudinile actoricești.

Autorul este în mizanscenă în colțul stâng al scenei la o măsuță mică, așezat, în față are deschisă o carte, de unde citește povestea. Ca idee poate avea în brațe o pisică sau un iepuraș. Acțiunea se desfășoară concomitent – baba, moșneagul în scenă așezați pe scaune și autorul la masă.

Autorul: (Costum: varianta academică – alb, negru) A fost odată o babă și un moșneag. Într-o zi, moșneagul îi spune babei:

Moșneagul: (Costum: port popular, pălărie. Accesorii: o pereche de ochelari pentru vedere.) – Babă, fă-mi, te rog, o gogoșă.

Baba: (Costum: port popular. Acțiune la moment: împletește. Are la picioarele ei câteva ghemuri de ață.) – Nu avem făină.

Moșneagul: – Te rooooooog!

Baba: – Bine, mă duc să caut.

(Pleacă baba și moșneagul, iau scaunele cu ei.)

Autorul: Se duce baba în hambar, scutură sacii, adună puțină făină și coace o gogoasă rumenă și frumoasă. Pune baba gogoșa pe fereastră. Gogoșa stă cât stă și se rostogolește în curte, apoi pe cărare.

(Copilul care este în rolul gogoșei, apare din culise dându-se de-a rostogolul de câteva ori pe diagonala scenei. Regizorul trebuie să țină cont de ideea generală: fără pauze, deseori acțiunea se desfășoară când autorul citește textul. Ar fi bine ca în rolul gogoșei să fie distribuită o fetiță. Costum: o rochiță galbenă foarte scurtă, o basma galbenă – sau oricare altă costumație pe care o propune regizorul. Machiaj: Obrăjorii și buzișoarele foarte roșii.)

Autorul: Se rostogolește gogoșa, se rostogolește și cântă: (textul poate fi și recitat expresiv pe fundalul unei melodii ritmate – melodie care va fi leitmotivul gogoșei până la final.)

Gogoșa: (Regizorul ar trebui să includă niște mișcări coregrafice în timpul cântecului.)

Sunt gogoasă rumenită,
Din făină albă gătită,
De prin ladă adunată,
Cu smântână amestecată,
În cuptor bine prăjită,
Pe fereastră răcorită.

(În continuare acțiunea se modifică prin schimb de decor. Decorul este creat din copiii care vor fi prezenți în scenele de masă. Ei vor apărea repede din culise, formând un lăntșor – adică unul după altul, ca să creeze și un desen estetic în spectacol și se vor aranja haotic sau în formă de tablă de șah. Creăm imaginea unei păduri cu copăcei. Copiii vor sta cu spatele la spectatori. În mânuțe pot avea niște panglici verzi sau niște pufuleți executați din sacoșe care vor reda și foșnetul pădurii. Aceste accesorii de decor le vor ridica în sus, mișcându-le, iar mânuțele vor produce impresia de ramuri ale copacilor. Costum: Tricou alb și șorturi negri – indiferent de genul copilului. În poveste încercăm să îmbinăm elemente moderne cu cele clasice naționale.)

Autorul: Se rostogolește gogoșa cât se rostogolește și se întâlnește cu un iepure.

(Concomitent gogoșa face câteva rostogoluri, iar iepurele iese din culise trecând printre acești copăcei. Gogoșa trebuie să se oprească la picioarele lui. Iepurele, costum: Pe cap poate avea o căciuliță cu urechiușe. Tricou alb. Pantalonași albi și o bundiță albă din blăniță. În mână are un morcov.)

Iepurele: – Vai, ce gogoasă frumoasă și rumenă! Am să te mănânc.

Gogoșa: – Nu mă mânca. Ascultă mai bine cântecul meu.

(Începe să cânte. Sau să recite expresiv. Dansează. Începe să danseze cu ea și iepurele. Toți copacii încep să danseze câte doi – câteva elemente coregrafice cu nuanțe de umor.)

Sunt gogoasă rumenită,	De la moș eu am fugit,
Din făină albă gătită,	De la babă am fugit
De prin ladă adunată,	Iepurilă, să știi bine,
Cu smântână amestecată,	Am să fug și de la tine!
În cuptor bine prăjită,	
Pe fereastră răcorită.	

Autorul: Și se rostogolește gogoșa mai departe. Se rostogolește Gogoșa cât se rostogolește și se întâlnește cu un lup.

(Lupul trebuie să apară pe furiș, imitând o urmărire. Lupul trebuie să fie lacom și hain. Lupul are coloana sa sonoră. O melodie mai dramatică, dar la fel de ritmată. Nu trebuie să scadă ritmul acțiunii. Costum: O căciuliță neagră. Ochelari negri de soare. Tricou și pantalonași negri. Mănuși negre. Coadă neagră din blană.)

Lupul: –Vai, ce gogoasă frumoasă și rumenă! Am să te mănânc.

Gogoșa: –Nu mă mânca. Ascultă mai bine cântecul meu.

Sunt gogoasă rumenită,	De la moș eu am fugit,
Din făină albă gătită,	De la babă am fugit,
De prin ladă adunată,	De la iepure am fugit,
Cu smântână amestecată,	Lup bătrân, tu să știi bine,
În cuptor bine prăjită,	Am să fug și de la tine!
Pe fereastră răcorită.	

(Repetăm aceeași scenă. Gogoșa dansează cu lupul. Dansează copăceii.)

Autorul: Și se rostogolește gogoșa mai departe. Se rostogolește gogoșa cât se rostogolește și se întâlnește cu un urs.

(Ursul apare rostogolindu-se și adoarme sub un copac. Gogoșa se ciocnește de el. Ursul trebuie să tresară din somn și să fie un urs hazliu. Ursul are coloana sa sonoră, de exemplu, melodia panterei din desenele animate Pantera Roz. Costumul ursului: O căciulită din blăniță, poate avea și urechiușe. Tricou maro. Pantalonași negri. Ciorapi de lână. O bundiță maro sau neagră din blăniță. Are alături un butoiăș cu miere.)

Ursul: –Vai, ce gogoasă frumoasă și rumenă! Am să te mănânc.

Gogoasa: –Nu mă mânca, ursule. Ascultă mai bine cântecul meu.

(Repetăm același dans coregrafic.)

Sunt gogoasă rumenită,
Din făină albă gătită,
De prin ladă adunată,
Cu smântână amestecată,
În cuptor bine prăjită,
Pe fereastră răcorită.

De la moș eu am fugit,
De la babă am fugit,
De la iepure am fugit,
De la lup eu am fugit,
Moș Martine, să știi bine,
Am să fug și de la tine!

Autorul: Și se rostogolește gogoasa mai departe. Se rostogolește gogoasa cât se rostogolește și se întâlnește cu o vulpe.

(Vulpea trebuie să aibă o ieșire specială. Gogoasa să stea după un copil și să admire dansul vulpei. Costumul vulpii: O coafură sau o perucă foarte cochetă. Peruca poate fi oranj. Tricou oranj sau roșu. Fustiță sau rochiță. Pantofiori roșii. Colanți roșii. Mănușițe negre cu vârful tăiat. Codiță din blăniță. Vulpea are coloana sa sonoră.)

Vulpea: – Bună ziua, Gogoasă! Ce frumoasă și rumenă ești! Am să te mănânc.

Gogoasa: – Nu mă mânca, vulpe. Ascultă mai bine cântecul meu.

(Gogoasa dansează, iar vulpea doar o privește. Repetăm scena cu copăceii.)

Sunt gogoasă rumenită,
Din făină albă gătită,
De prin ladă adunată,
Cu smântână amestecată,
În cuptor bine prăjită,
Pe fereastră răcorită.

De la moș eu am fugit,
De la babă am fugit,
De la iepure am fugit,
De la lup eu am fugit,
De la urs eu am fugit,
Vulpe dragă, să știi bine,
Am să fug și de la tine!

Vulpea: –Vai, ce cântec frumos! Te rog, vino mai aproape, nu te aud bine! Cântă-mi încă o dată cântecul.

(Gogoasa o ia de mână pe vulpe și dansează împreună. Copacii sunt veseli, încep să aplaude, stând cu spatele la spectatori.)

Gogoașa:

Sunt gogoasă rumenită,
Din făină albă gătită,
De prin ladă adunată,
Cu smântână amestecată,
În cuptor bine prăjită,
Pe fereastră răcorită.

De la moș eu am fugit,
De la babă am fugit,
De la iepure am fugit,
De la lup eu am fugit,
De la urs eu am fugit,
Vulpe dragă, să știi bine,
Am să fug și de la tine!

(Copăceii trebuie să facă un semicerc cu spatele la spectatori, astfel încât vulpea și gogoșa să intre după acest semicerc, să fie acoperite, ascunse. Se aude doar vocea vulpii.)

Vulpea: –Ce frumos cânti, ce frumos...! Urcă, te rog, pe botișorul meu și cântă-mi cântecul încă o dată.

Autorul: Gogoșa se așază pe botișorul vulpii și începe să cânte.

Gogoșa: *(Se aude doar vocea)*

Sunt gogoasă rumenită....

Autorul: Iar vulpea –haaaaaaaaap! și a mâncat gogoșa.

(În acest moment vulpea și gogoșa fug în culise, nu trebuie să fie văzute. Copăceii, pe fundalul textului autorului, stând în semicerc, trebuie să se întoarcă cu fața la public și să facă o grimasă foarte tristă, să dea de înțeleles că gogoșa a fost mâncată. Muzica se oprește. Unul dintre copiii-copăcei trebuie să spună: Am urcat pe-o roată și v-am spus povestea toată. Alt copil-copăcel trebuie să spună: Am urcat pe-o rotică și v-am spus o minciunică. Toți trebuie să zâmbească și în acest moment pornește o melodie foarte veselă de final.

Copăceii se aranjează într-o linie dreaptă și se închină toți odată, apoi se despart în două linii diagonale. Din culise apare baba și moșneagul, ajung până la mijlocul scenei și se închină. Apoi trec și ei în aceste două linii lângă ceilalți copii. Apare iepurele – aceeași scenă. Lupul. Ursul. Vulpea. Gogoșa. Autorul vine în centru lângă copii, se iau toți de mâini și se mai închină încă o dată. Apoi fac un trenuț și în ritmul muzicii pleacă toți în culise.)